

عنوان مقاله:

بررسی کنش متقابل دراماتیک بین شخصیت کودک و بزرگسال در نمایش رادیویی بر مبنای نظریه کنش ارتباطی هابرماس

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان رشته ای ارتباطات و رسانه، دوره 1، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

اسری مهدی زاده مقدس - کارشناس ارشد تهیه کنندگی

محمد اخگری - استادیار دانشگاه صداوسیما

مجید شریف خدایی - عضو هیات علمی دانشگاه صدا و سیما

خلاصه مقاله:

زبان کودک از گونه های اجتماعی زبان است و هویت مستقلی دارد. ارتباط نادرست کودک و بزرگسال، آن را دچار بحران می کند. در نمایش رادیویی، کنش شخصیت ها بیشتر از نوع کلامی و دو جانبه است که در خلال این کنش های متقابل، معنا خلق می شود. در این پژوهش ویژگی های کنش شخصیت کودک و همچنین مشخصه های الگوی همکنشی صحیح بین این شخصیت و شخصیت بزرگسال در درام رادیویی تعیین می شود. بدین منظور، نمایش رادیویی شازده کوچولو به صورت هدفمند انتخاب و به روش تحلیل محتوای کیفی با دو رویکرد استقرایی و قیاسی بررسی شده است. در رویکرد استقرایی، از تحلیل کنش های کلامی شازده کوچولو در مواجهه با هر یک از شخصیت های بزرگسال، ۲۱ زیر مقوله استخراج شده است که در یک سطح انتزاعی تر در ۴ مقوله اصلی (ویژگی های زبانی، ویژگی های بیانی، ویژگی های شناختی، ویژگی های رفتاری) انسجام یافته اند. در رویکرد قیاسی، با توجه به چارچوب نظری تحقیق (نظریه کنش ارتباطی) پنج مقوله اصلی (مضمون گفتار، موضع گفتار، لحن گفتار، نیت ارتباطی شخصیت، شیوه مواجهه با ادعای شخصیت مقابل) از پیش تعیین و روابط متقابل موجود در نمایش با توجه به این مقوله ها بررسی شده است. بر اساس نتایج پژوهش، شخصیت کودک در درام رادیویی باید تمام ظرفیت های یک شخصیت دراماتیک را داشته اما کنش های کلامی او نباید هم پای بزرگسال باشد بلکه باید متناسب با ویژگی ها و سطح تجربه زیسته [۱]ش باشد. استفاده صحیح از کنش کلامی شخصیت کودک منجر به خلق دو نیروی برابر و متضاد در درام رادیویی می شود که از برآیند آن ها معنا به درستی صادر می شود. شناخت حسی شخصیت کودک و شناخت عقلانی شخصیت بزرگسال، دوگانه موقعیت دیالوگ را فراهم می آورد

کلمات کلیدی:

زبان کودک، شخصیت کودک، کنش کلامی، کنش متقابل، درام رادیویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1283314>

